

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XIV. De multiplici fructu temporali, seu quasi corporali paupertatis
religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

peres; tamen, quia paupertas raros invenit appetitores, hinc illis solis propter suam raritatem & eminentiam talis excellentia promittitur. Cujus spes non est pro illis, qui in paupertate aut murmurant, aut omnibus abundare volunt.

III. Quia voluntaria paupertas in progressu ad perfectionem vitæ prima ponitur inter beatitudines, velut janua totius perfectionis: quæ perfectio disponit cor humanum, ut sit edoctum omni divina veritate, in quo decreta tenentur divinæ justitiæ, ex quibus homines judicabuntur; sicut si liber, in quo continetur lex, judicare dicatur.

Hac ibi.

CAPUT XIV.

De multiplici fructu temporali, seu quasi corporali paupertatis religiose.

PRIMUS. Paupertas voluntaria Religiosorum est lucrosa virtus. *S. Hieron. ad Pammachium: Plus accipimus, quam dedimus: parva dimisimus, & grandia possidemus, centuplicato favore Christi promissa redduntur.* h. i.

II. Prolongat ætatem; nam pauper diætam servans in potu & cibo, debitoque tempore ea sumens arcet noxios humores, seu fontes infirmitatum. *Qui abstinens est, adjiciet vitam.* Eccli. 37. 34. *De Lugo* in resp. moral. ait, ex judicio Medicorum, vitam religiosam eb multas causas conducere vitæ prolongandæ.

III. Fovet lætitiã internam, dum & divitias,

L

& cu

& curas cum avaritia abdicat; quibus implicatur oſores paupertatis. Hinc ruficellus quidam ſimplex & bonus, qui ad altam ſenectam pervenerat per vitæ modicitatem; poſt oblatam autem ſibi à Paulo III. pecuniam ad fomentum ſenectutis ſuæ, timebat ſibi, & læritiam, & vitam inde abbreviandam.

IV. Tollit multiplicem cordis corroſionem & anxietatem. Hinc veriffimè dixit *Sigismundus Imperator*, propriâ experienciâ convictus, quod *pecunia inordinatus amor ſit animi carnifex.*

V. Confert aliquod quaſi dominium rerum temporalium, in tantum, in quantum voluntariè pro Chriſto pauper ſperat per Dei providentiam provisionem ex iis omnibus, quæ ſuis neceſſitatibus ſublevandis Deo viſa fuerint conducere. Hoſ meritò conſolatur Apoſtolus 1. Cor. 3. 22. *Omnia veſtra ſunt, vos autem Chriſti, &c. Nihil habentes, & omnia poſſidentes.* 2. Cor. 6. 10. *S. Bern. Pauper dimittit omnia, & recipit omnia.* Si tamen faciat, quod ſcriptum eſt in figura Levit. 1. 8. *Offeretis caput, & cuncta, quæ adherent jecori:* id eſt, voluntatem propriam, quæ caput eſt in omnibus holocauſtis, & omne quod ab eo amari aut deſiderari poteſt; tunc eo ipſo Chriſtus, qui eſt caput omnium fidelium, curam pro illo geret, allocuturus corda hominum benefacere volentium, hiſ verbis olim ſuis: *Date vos illis manducare.* Matth. 14. 16.

VI. Viliora dimiſit, meliora recipit. *Petrus Damiani* in ſerm. de S. Columba ex Genef. 2. 21. *Tulit unam de coſtiſ ejus, & replevit carnem pro ea.*

ea. Ostulit, & carnem reddit, id est, melius pro viliore. NB. Pecuniosi vocant pecunias ossa sua.

VIII. Sufficiens temporalis subsidii suppetentia. Matth. 6. 33. *Quærite primum regnum cælorum, & iustitiam eius: & hæc omnia adjicientur vobis.* Isai. 14. 30. *Pascentur primogeniti pauperum, & pauperes fiducialiter requiescent.* Vide libr. 1. de fructibus communitatis religiosæ.

IX. Contentamentum cordis in bona tranquillitate. *Habentes alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus.* 1. Tim. 6. 8. Devoti Belgæ sic cantant:

Lieven Heer / Kost / en Kleer /
Het Hemelryck / en dan niet meer.

X. Pauperi voluntario & virtuoso quisque compatitur. Et hæc est miseræ non modica sublevatio cordialis compassio: dat enim quasi partem cordis sui alteri patienti, seu egenti. S. Gregor. Papa.

XI. Subventio corporalis per alios facta. De qua B. V. M. ad S. Birgittam l. 4. revel. c. 76. *Deus ostendere volens, quod non paupertas Petri, nec aliorum Sanctorum coacta erat, sed spontanea, ideo incitabat animos multorum ad largiendum eis.* h. i.

XII. Aviditatem nocivam præscindit, satians cor pauperis, & contentans. Et hoc est magnum bonum corporis & animæ, quod pauperem facit divite feliciorum. L. 6. revel. c. 30. S. Birgittæ

ait Christus: *Ille est verus Frater, qui nihil desiderat nisi Deum, & novit necessariis contentari: qui me Deum factum carnem fratrem suum agnoscit, & diligit ut fratrem, &c.* Vide plura apud *Platum* de lætitia corporali licita Religiosorum. *Luc. Pinell.* l. de perfect. *Voluntaria paupertas contentat cor: sæculi autem cupiditas irritat appetitum ejus.* h. i.

XIII. Utilitas magna paupertatis. De qua *S. Teresa* l. de perfect. vitæ c. 2. *Credite mihi sorores meæ --- magna est utilitas paupertatis, quæ omnes consolationes, quotquot sunt in mundo complectitur, habere dominium omnium (Et loquor id, identidem repetens) divitiarum. Quod quilibet fatebitur, qui de illis nihil curat.* h. i.

NB. Loquitur hic *Seraphica Virgo* non de dominio possessionis, sed de dominio abdicationis, seu abjectionis, vel potius aspernationis, quò dicitur quis dominus rei, cui non vult subjici, non cedere, nec servus fieri, &c.

XIV. Pauper voluntarius quiescit meliùs, dormit securiùs, surgit alacriùs, laborat fideliùs, comedit sardiùs, securus à furibus. Ita *Luc. Pinell.* *Voluntariè pauper mundum illudit: avarus dives à mundo illuditur.* *Macarius Alexandrinus.*

XV. Itinerans ubique paratum apud Religiosos invenit hospitium; in quo ex charitate ei melius apponitur, promptiùs servitur, obsequium gratis impenditur ex majori sinceritate animi, quàm magnis divitibus pretium offerentibus. Quos alloquens paupertatis amator *S. Franciscus*

c. 7. vit. §. 9. exprobrat: *Ideo nihil invenistis, quia plus in muscis vestris, quam in Domino confiditis, Muscas nempe denarios vocavit.* h. i. Regula S. *Benedicti* jubet mensam Abbatis semper debere esse cum hospiti- bus, maximè pauperibus & Religiosis (nam divitum terror sibi ipsi sumit honorem.) *Luc. Pinell.* plura de his scribit, uti & *Antonius Sucquet.* Soc. Jesu.

XVI. Quia in senibus non semper senescit, sed saepe crescit sapientia, & bona voluntas, plura faciendi pro gloria Dei, animarum salute, Religionis provectu; hinc tales amplius in Religione amantur, & foventur, intuitu bonorum quæ fecerunt. Egrotantibus mox præsto adest Medicus: de morte admonentur, uti & præparatione ad illam: securius moriuntur: Anima in corona Fratrum Deo recomendatur. Et, dum infirmus est, ejus officium & onera ab aliis suppleantur; ita ut propter infirmum, occupationes religiosæ, & disciplina regularis in nullo detrimentum patiantur. Tandem, postquam in hoc sæculo centuplum corporaliter & spiritaliter receperunt, in futuro vitam æternam possidebunt cum omnibus spiritu pauperibus, heredibus regni.

XVII. Ergo stulti, & irridendi, qui irrident pauperes, in hoc sapientes, quia nihil habentes, & omnia possidentes. Nos autem vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: ecce, quomodo computati sunt inter Filios Dei! Sap. s. 4.

XVIII. Regula Magistric. 21. sic consolatur pauperes religiosos. *Eum verò certissimè sciatis, plura à Domino recipere, quàm contempsit, cùm Dominum sibi fecit, quem secutus est, debitorem: quid illi sufficit, cui ipse Dominus non sufficit? De pauperibus religiosis à Deo benedicendis meritò verificatur illud Prov. 13. Est quasi dives, cum nihil habeat, & est quasi pauper, cùm in multis divitiis sit.*

CAPUT XV.

De aliquibus nocentibus obstantibus Religiose Paupertati, &c.

Q. 1. An flaccescere, vel deperire incipiat status religiosus per paupertatis contemptum.

R. 1. *Affirm.* Idque fit pedetentim eo modo, quo dixit Christus *S. Birgitta* l. 7. *revelat. c. 26.* his formalibus: Sicut *S. Franciscus* vult multos trahere de mundo cum sua humili obedientia, ad recipiendum magna præmia in cælo, ita adversarius hujus Regulae multos de Ordine ejusdem *S. Francisci* trahet de humilitate ad superbiam, de rationabili paupertate ad cupiditatem, de vera obedientia ad faciendum propriam voluntatem, & ad sequendum corporis delectationem. Cùm intravit Ordinem, per varias simulationes & hypocriticas actiones simulabit se sanctum, ut aliorum favorem lucretur, scientias addiscet, ut apud alios honorem sibi conquirit. Et insuper dicet: *Ego secundum dictam Regulam non possum licitè pecu-*